

ledes det Tal er kommet ud, saa er det ikke muligt at forstaa det. Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem vil, at man skal ind paa en saadan indgaaende Talforhandling med ham, saa maa man have det fornødne Materiale for Die, og saa havde det været bedre at reise Spørgsmaalet til første Behandling end til anden Behandling, saa kunde der muligvis være Udvalg nedsat, og der havde det interesseret mig mere at slaas — om jeg saa maa sige — med Tal med det ærede Medlem. Nu først fik jeg Forklaring om, hvorledes de 598,000 Kr. ere fremkomne. Det er ikke saa godt for mig saadan at sidde og høre efter om de Ting, og skulle notere Tallene samtidigt. Det ærede Medlem kunde have været saa god i Forveien at vise mig Beregningerne, det er Noget, man ellers gjør ved slige Leiligheder. Men nu har jeg det: De 471,000 Kr., to Gange 48,000 Kr. og 31,000 Kr., det giver 598,000 Kr. Jeg kan ikke vide det og endnu mindre læse i Vædringsforslaget om Slagelse Station, at under det er indbefattet en Post, som vedrører Næstved Station. Hvorledes kan jeg vide det, naar det ikke udtrykkelig er sagt mig? Jeg har ikke Noget imod, at man bruger Tal, naar jeg faar den fornødne Forklaring, men det er først efter Rigsdagstidenden, at jeg har kunnet forstaa det ærede Medlems Tal. Naar det ærede Medlem lægger Expropriationsudgifterne til, saa maa det fremgaa af Tallene. Jeg hævder stadigt, at det ikke er den sædvanlige Maade at regne paa. Jeg tager dette som Forklaring af, hvorledes de Tal fremkom, som blev nævnte forleden og ogsaa ere nævnte i Dag; men jeg forstaaer ikke, hvorfor Expropriationen skal indbefattes i Beregningen her, naar man ellers ikke gjør det. Det ærede Medlem har været saa god at sætte mig ind i, hvorledes hans Beregninger ere foretagne, og det ærede Medlem vil se, at jeg i Forveien var saa temmelig paa det Reue med, hvad det kommer an paa, naaget jeg først sent i Aftes modtog Vædringsforslagene. Det er ogsaa en Gene ved Forhandlingen her, at jeg først i Eftermiddag Kl. 7 har set det omtrykte Vædringsforslag, saa at jeg ikke har haft ret lang Tid til at sætte mig ind i det.

Sausen (Sorø Amt 5. Valgfreds): Efter at jeg nu har hørt Repræsentanterne for Næstved og Slagelse, de to Byer, som ere mest interesserede i Banerne, og som repræsentere de største Landstrækninger, som Banen skal gjenløbe, skal jeg slutte mig til de to ærede Medlemmer og ogsaa bede Landet fritaget for den Bane, naar vi ikke kunne faae den som Statsbane og i den Skif-

felse, hvori den er forelagt fra Regeringen og vedtaget af Landsktinget; kunne vi det, saa modtage vi den gjerne. I Anledning af den Vædring, som findes under Nr. 2, skal jeg bemærke, at det der jo lægges aldeles i Ministerens Haand, hvorledes Pengene skulle fordeles. Det undrer mig, at man nu, efter at man i lang Tid ikke har havt saa megen Tillid til Regeringen, at man vilde bevilge den en eneste Ore, nu giver Ministeren fuldstændig Hals og Haand over os i Sorø Amt til at bestaate os for nogle Hundrede Tusinde Kr., men det synes mig dog er at gaa lidt for vidt. Næstved—Slagelse Banen er og bliver en Statsbane og maa være det ogsaa i militær Henseende — hvad der ogsaa er udtalt. Den vil kunne have Betydning for de sydlige Provindser og de vestlige Provindser, navnlig ved dens Forkortning af Afstandene, idet Afstanden paa sine Steder bliver 5 Mil, hvor den ellers er 18, men det kommer ikke det Opland, den gjenløber, synderligt ved. Hvad jeg har sagt om at være fri for Tilskud gjælder kun Slagelse—Næstved Banen, det gjælder ikke Sidebanen til Skjelsør, der finder jeg, at der er Grund for Amtet til at give Tilskud, men jeg mener, at der aldeles ikke er nogen Grund til at give Tilskud til Hovedbanen.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Til det ærede Medlem vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at Ministeren faar en vis Myndighed med Hensyn til Fordeingen af disse Tilskud, hvis man ikke bliver enig. Jeg skal ikke sige noget Bestemt derom, men jeg skulde tage meget fejl, om det ikke hidtil er gaaet saaledes, at de paagældende Byer og Vanddistrikter, i det Hele de paagældende Egne, have været enige, saa at det aldrig har været nødvendigt at faae den Afgjørelse. Det vil ogsaa være det Duffeligste her, og de blive ogsaa nok enige, da der er en Bestemmelse om, at de ellers ikke faae Banen. — Forøvrigt maa det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa et Forhold, som jeg glemte at omtale før, og det er, at naar vi nu sætte Tilskudet ind og give en saa lang Frist til vedkommende Kommuner som til 1. Januar n. A. — det er jo en temmelig lang Frist at give dem — saa bliver jo deraf Følgen, at man først kan begynde til 1. Januar n. A., medmindre man melder sig forinden, og først altsaa til den Tid kan træffe sine Forberedelser til at bygge Banen. Den bliver altsaa først paabegyndt den 1ste Januar 1888 eller derefter, og deraf bliver Følgen, at man ikke kan faae Arbeidet endt inden den 1. Juli 1889. Det vil jeg blot